

Spm. nr. S 442

10) Til statsministeren af:

Søren Søndergaard (EL):

»Kan statsministeren oplyse, hvilke konkrete initiativer regeringen har taget på det seneste for at støtte det tjjetjenske folks legitime kamp for dets fundamentale rettigheder?«

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Regeringen har, som jeg sagde det før, en fast holdning til konflikten i Tjetjenien. Kun en politisk løsning kan skabe et holdbart grundlag for fred i republikken og normale levevilkår for den tjjetjenske befolkning.

Og menneskerettighederne skal respekteres af alle parter i konflikten. De, der begår overgreb mod civilbefolkningen, skal retsforfølges, de skal drages til ansvar. Der skal være adgang for de humanitære organisationer, og flygtningene må ikke tvinges tilbage mod deres vilje.

Disse målsætninger forfølger regeringen til stadighed både i vore bilaterale relationer med Rusland og gennem EU-samarbejdet.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg siger selvfølgelig tak for svaret fra statsministeren. Men jeg kunne måske godt tænke mig måske at få en lille smule udbygget, hvad man så konkret har gjort for at forfølge de målsætninger. For det er jo fint, at der er nogle flotte målsætninger, men hvad har man konkret gjort, for at de målsætninger så også skal føres ud i livet?

Jeg tænker f.eks. på, at Italien har en leder, der hedder Berlusconi, som jeg forstår ud fra filmen »Fogh bag facaden«, at statsministeren kender ganske udmærket, og han har jo bl.a. for nylig, i øvrigt i sin egenskab af EU-formand, udtalt sig meget rosende ikke kun om Putin, men også om krigen mod den tjjetjenske befolkning. Der kunne man jo så forestille sig f.eks., at statsministeren straks kontaktede Berlusconi og sagde: Her taler du ikke på Danmarks vegne, det her respekterer Danmark ikke.

Derfor vil jeg godt spørge: Var det noget, statsministeren gjorde, umiddelbart efter at de der skandaløse udtalelser var kommet frem fra Berlusconi, tog afstand fra dem i offentligheden?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror ikke, det er forbigået nogens opmærksomhed, at regeringen har ytret sig i den sag ved udenrigsministeren. Der har i øvrigt også været lejlighed til at drøfte det i EU-kredsen.

Regeringens holdning og politik ligger fuldstændig fast, og jeg kan i øvrigt sige, at det jo er en politik i forhold til Rusland, som koordineres gennem EU. Og under det danske formandskab blev sagen faktisk taget op meget markant.

Jeg kan henvise til, at udenrigskommissær Patten i Europa-Parlamentet afgav en erklæring umiddelbart efter det EU-topmøde med Rusland, som fandt sted, da Danmark havde formandskabet. Der udtalte kommissær Patten, at intet formandskab i de tidligere seks topmøder, han havde deltaget i, havde rejst Tjetjenien-spørgsmålet så omfattende, så energisk og så kraftigt, som den danske statsminister gjorde i går. Det er et faktum. Vi havde en ekstremt energisk udveksling af synspunkter, udtalte kommissær Patten i Europa-Parlamentet dagen efter det pågældende topmøde.

Så vi har inden for rammerne af EU gjort en meget energisk indsats for at sikre, at Tjetjenien-spørgsmålet bliver taget alvorligt på EU-topmøderne med Rusland.

Søren Søndergaard (EL):

Men med al respekt for, hvad der skete sidste år, så kan man jo altså ikke i længden leve på fortidens store gerninger. Og jeg respekterer fuldstændig, hvad der blev gjort i forhold til Rusland. Jeg synes, der kunne have været gjort mere, men jeg respekterer hver eneste ting, der blev gjort, også når det var statsministeren, der gjorde det. Det skal statsministeren kun have ros for, og ingen kritik for alt det, der blev gjort.

Men der er jo gået en tid siden da. Der er jo gået en tid, siden Danmark havde formandskabet sidst, og derfor er det interessante jo ikke bare, hvad der er regeringens målsætninger, men hvordan man har forfulgt de målsætninger i det år, der næsten er gået siden.

Vi kan f.eks. tage sagen med Sakajev, som jo desværre blev udvist af Danmark, men som nu også er blevet frikendt ved en engelsk domstol. Der ville det da være naturligt, synes jeg, hvis man f.eks. sammenligner med den tidligere Rushdiesag, at statsministeren sendte et brev til Sakajev og sagde, at han selvfølgelig altid er velkommen i Danmark igen for ligesom at markere helt klart, hvor Danmark står i det her spørgsmål. Eller også kan statsministeren gøre noget andet. Han kan jo selv vælge, hvad han vil nævne om, hvad der konkret er gjort i den sidste periode.